

[Erik B. Smith]

dagpengene, og det burde være en selvfølge, at samtlige sager ved sikringsstyrelsen altid var afgjort, inden skadelidte mistede retten til sygedagpenge.

Også erstatningernes størrelse har vi valgt at sætte fokus på, ikke mindst fordi vi har set, hvorledes rygbelastende og rygbeskædigende arbejde behandles i sikringsstyrelsen, ligesom nogle konkrete eksempler på hjerne-skader som følge af organiske opløsningsmidler giver anledning til dyb forundring og overvejelser om en eventuel ændring i lovgivningen.

Besvarelse

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Det er i selve formuleringen af forespørgslen angivet – hvad hr. Erik B. Smith også begrundede her – at man ønsker at få belyst sagsbehandlingen og de udmålte erstatninger.

Sagsbehandlingen i sikringsstyrelsen og ankestyrelsen har ofte været i søgelyset, men det har ikke så meget drejet sig om selve kvaliteten af sagsbehandlingen, som vel egentlig sjældent kritiseres. Det, der oftest har været fremme, er spørgsmålet om sagsbehandlingstiden, og jeg skal åbent erkende, at flere års ekspeditionstid, fra en arbejdsskade anmeldes, og til erstatningsspørgsmålet er afgjort og erstatningen udbetalt, er utilfredsstillende. Derfor er der behov for, at sagsbehandlingstiden nedbringes. Der er også sat kraftigt ind for at nedbringe ekspeditionstiden i disse sager.

Hvis jeg først skal sige lidt om sikringsstyrelsen, kan jeg oplyse, at der for tiden dér tages en række initiativer med henblik på en rationalisering af sagsgangen. Med godt 23.000 nye anmeldelser til sikringsstyrelsen om året er det indlysende, at selve sagsmængden og de mange henvendelser, der kommer, både telefonisk og skriftligt, ikke bare fra de tilskadekomne selv, men også fra deres fagforbund, advokater, læger, arbejdsgivere og andre, selvfølgelig betyder et arbejdspress, men dertil er der kun at sige, at vi må have de mange henvendelser, for det er jo forståeligt, at man ønsker at følge med i, hvorledes ens sag forløber. Og erhvervsskader, der kan udløse en form for hjælp eller ydelse fra forsikringen, skal og må naturligvis anmeldes.

Tilbage til de initiativer af meget praktisk karakter, der er blevet taget fra sikringsstyrelsens side.

Der er blevet indført en EDB-registrering af nye sager, og det giver en forbedring i selve sagsgangen, men selvfølgelig tager det en vis tid, inden virkningerne slår igennem i systemet.

Derudover har man gjort det fra styrelsens side, at man har tilrettelagt arbejdet på en lidt anden måde, således at man udskiller ukomplicerede sager til meget hurtig behandling i en særlig arbejdsgruppe. Det foregår så som et teamarbejde, hvori lægekonsulenterne også deltager. Det har vist sig, at et meget væsentligt antal sager kunne behandles på den måde og hurtigt kunne afgøres. Det betyder så, at arbejdsskadeafdelingens øvrige kontorer får mulighed for at bruge flere kræfter på de betydelig mere komplicerede sager.

Jeg kan nævne et initiativ mere, som også betyder en forbedret service i forhold til folk, nemlig dette, at der er etableret en telefonservice med skærmterminaler, sådan at man betydelig hurtigere og mere effektivt kan svare på spørgsmål, der kommer om konkrete sager. Dette har betydet og vil fortsat betyde en arbejdsbesparelse, sådan at styrelsen får mulighed for at lette arbejdspresset i erhvervssygdomskontoret, der siden 1975 har modtaget et stærkt voksende antal sager. I 1975 blev der anmeldt 400 erhvervssygdomme og i 1983 over 5.000.

Jeg bør måske også nævne – da der var en vis interesse om det her i sommer – den situation, der opstod, fordi der var et uhyggelig stort antal sager, der hobede sig op på grund af skrivesystemet. Jeg kan kort sige her, at den situation ikke vil gentage sig, netop på grund af de initiativer, der er taget.

Men det er klart, at man i sikringsstyrelsen til stadighed vil have et vågent øje for, hvordan man kan foretage yderligere forbedringer og rationaliseringer, og også have opmærksomheden henvendt på, om der er tale om formynderi i relation til de tilskadekomne. Jeg tænker her på, om der – selvfølgelig inden for lovens grænser – kan udvises en lidt større smidighed med henblik på udbetaling af tilkendte erstatninger, så socialforvaltningerne ikke skal foretage større undersøgelser, før udbetaling finder sted. Der bør måske også udvises lidt mere imødekomm-